

er saaledes, at jeg aldrig har tænkt mig denne Bevilling som en Bevilling til den indre Mission, men som en Bevilling til at fremme et humant Formaal, som der er rig Opfordring til at støtte. Naar jeg har haft stor Interesse for denne Sag, skyldes det til Dels, at jeg i mange Aar har haft med en lignende Sag at gøre, en Sag, som har baade et kirkeligt og humant Formaal, idet jeg har været Medlem af Bestyrelsen for Foreningen til Evangeliets Forkyndelse for skandinaviske Søfolk i Udlandet, lige fra denne Forenings Stiftelse. Denne Forening har fra første Færd sat sig ikke blot et kristeligt, men ogsaa et humant Formaal. Ganske vist har for os, som arbejde i denne Sag, det kristelige Formaal været det første, men idet vi have holdt os uden for alle de forskellige Partier, have vi dog stadig hævdet det humane Formaal og arbejdet for dette, da vi have villet være til al den Nytte, som vi kunne, for vore søfarende Landsmænd. Jeg tror, man maa sige, at denne Forening har gjort sin Nytte, hvilket ogsaa er paaskønnet af Regeringen og af Rigsdagens tvende Afdelinger, idet de i mange Aar have støttet den. Som Formand for denne Forening har jeg ogsaa haft Lejlighed til at se, hvilken Gavn Kristelig Forening for unge Mænd gør for vore Landsmænd, som opholde sig i Udlandet. Jeg ved, hvorledes man tager sig af vore søfarende Landsmænd, uden at man spørger om Trosbekendelse, uden at man tager Hensyn til, hvilket politisk Parti de tilhøre eller til noget som helst andet. Naar de have haft Trang til Hjælp, have de overalt, naar de have henvendt sig til Underafdelingerne af Kristelig Forening for unge Mænd, fundet den Bistand og den Hjælp, de have haft Trang til. Jeg maa maaske, for at min personlige Stilling til Sagen kan være klar, sige, at naar jeg overhovedet har indladt mig paa at tage mig af denne Sag, er det bl. a. fordi jeg under flere Aars Ophold i Udlandet har følt, hvad det vil sige at leve alene, og hvilken Gavn og Velsignelse det er for et ungt Menneske at træffe Folk i Udlandet, hos hvem han kan faa Hjælp. Det er derfor ogsaa den internationale Karakter, som denne Forening har, der har bidraget mere end noget andet til, at jeg har ment at burde støtte denne Sag. — Idet jeg derfor slutter mig til de Udtalelser, der ere fremkomne, skal jeg anbefale denne Sag paa det varmeste. — Hvad Forslaget under Nr. 193 angaar, skal jeg blot oplyse, at dette Forslag jo gaar ud paa, at der her i Landet skulde ske noget lignende, som allerede

sker og er sket i en Aarrække i England, nemlig at Universitetslærere rejse rundt i Landet og holde Foredrag. Jeg skal imidlertid, da det ikke har vundet Tilslutning fra nogen Side, tage dette Forslag tilbage, hvilket jeg saa meget bedre mener at kunne gøre, som Sagen jo vil kunne komme under Overvejelse igen ad Aare. Jeg tager altsaa Forslaget under Nr. 193 tilbage.

Formanden (Sofus Høgsbro): Ændringsforslaget Nr. 193 er taget tilbage. Maa jeg spørge, om nogen optager det? (Fogtmann og Oscar Hansen: Ja!) Det er altsaa ikke bortfaldet.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Sthyr): Der er endnu et Spørgsmaal, hvormed jeg ikke har udtalt mig, idet det under Forhandlingerne er fremdraget, at jeg har udtalt i Finansudvalget, at jeg maatte anse det for tvivlsomt, om man skulde blive staaende ved Bestemmelsen om, at Højskolerne fandt Anerkendelse allerede efter et Aars Forløb. Jeg skal blot oplyse, at det er efter given Anledning af Tilsynsmanden ved Højskolevæsenet her i Landet, Docent Feilberg, at jeg fremsatte denne Udtalelse i Finansudvalget, dog uden at fremkomme med Forslag i den Anledning. Da der ikke foreligger noget Forslag, skal jeg ikke komme nærmere ind derpaa, men jeg skal med Hensyn til de Udtalelser, der kom fra det ærede Medlem for Verringe, sige, at disse Udtalelser fra det ærede Medlem skal blive gjort til Genstand for Ministeriets Opmærksomhed. Jeg tror dog, det ærede Medlem vil give mig Ret i, at der er Anledning til at stille sig humant over for Højskoler, som have haft en saa stærk Tilslutning, at de fortjente fuldstændig Understøttelse, men som maaske for et enkelt Aar eller nogle enkelte Aar komme til at savne denne Tilslutning. Der kan jo let ske en Forandring, idet der kommer en ny Forstander og ny Lærere, saa at vedkommende Højskole faar sin Tilslutning igen. Jeg tror ogsaa, at man hellere maa tage fejl en Gang og understøtte en Skole, der maaske snarest burde have mistet Understøttelsen, end at tage Understøttelsen fra en Højskole, som virkelig fortjente at faa den. Sagen skal altsaa blive Genstand for omhyggelig Overvejelse.

Formanden (Sofus Høgsbro): Folketingsmanden for Ribe Amts 3dje Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.